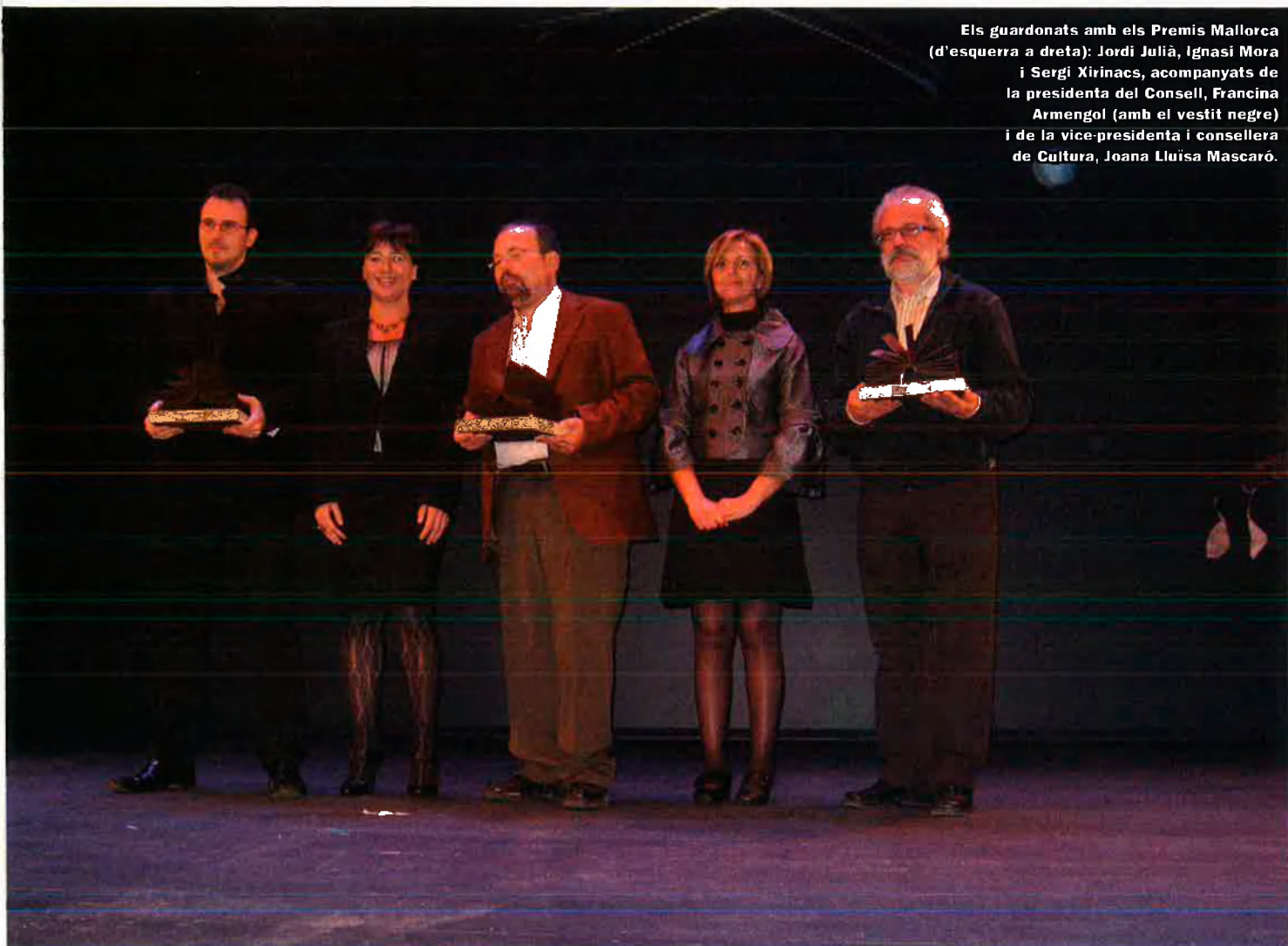

Els guardonats amb els Premis Mallorca (d'esquerra a dreta): Jordi Julià, Ignasi Mora i Sergi Xirinacs, acompanyats de la presidenta del Consell, Francina Armengol (amb el vestit negre) i de la vice-presidenta i consellera de Cultura, Joana Lluïsa Mascaró.

El Consell de Mallorca atorgà els premis de novel·la, poesia i teatre en un acte en què també fou homenatjat Blai Bonet.

Els Premis Mallorca 2007

L'acte de lliurament dels tercers Premis Mallorca congregà unes 300 persones el dissabte 24 de novembre al Teatre Principal de Palma. Els premis foren instaurats per Maria Antònia Munar per "promoure el català" mitjançant el concurs literari que, en el seu moment, fou el més ben dotat econòmicament

de tots els que es feien en català als Països Catalans —el de novel·la és de 70.000 euros. Enguany, la responsabilitat de l'organització anà a càrrec del nou equip de govern del Consell, encapçalat per la presidenta socialista Francina Armengol, que volgué donar més empenta social a l'acte. Va ésser traslladat de la sala de plens de la ins-

titució insular al Teatre Principal. Tot i que no s'omplí, el canvi serví perquè entre el públic es poguessin veure nombroses cares de la creació literària mallorquina, de la cultura en general i del món polític.

Durant tota la cerimònia, que durà una hora i mitja, fou recordada la figura i l'obra de Blai Bonet. A través de la projecció d'imatges i la representació de fragments d'una de les seves obres, s'homenatjà l'escriptor i intel·lectual desaparegut ara fa deu anys. També foren rememorats més valors de la literatura mallorquina en català, com ara Miquel Bauçà, Damià Huguet, Josep Maria Llompart i Miquel Àngel Riera.

Els premiats. A la categoria de narrativa el guanyador fou Ignasi Mora (Gandia, 1952) amb la novel·la *Ullis-*

ses II. En síntesi, l'obra tracta sobre com viu 24 hores un personatge que es desperta a la cabina d'un vaixell, sense recordar com hi ha arribat, ni què hi ha fa, ni res de res. Mora és llicenciat en filosofia pura i professionalment es dedica al periodisme. L'autor guardonat lloà els premis que atorga el Consell perquè "són un gran encert que ajuda a promoure i a consolidar els autors". A més, creu que "s'haurien de convertir en exemple a seguir per moltes altres institucions" perquè són la via per a assolir "el reconeixement del català" com la llengua comuna amb la qual "treballem tots".

Jordi Julià Garriga (Granollers, 1972) s'endugué el premi de poesia amb *Cartografia lunar*, títol que, en editar el llibre, es convertirà en *Planisferi lunar*. Es una obra formada per 40 poemes, el primer dels quals consta de 300 versos, i la resta són més curts. Tot i que les deliberacions del jurat són secretes, EL TEMPS ha pogut saber que aquest premi fou molt disputat, atès que un autor mallorquí

Solidaritat amb ACPV

La vice-presidenta del Consell, Joana Lluïsa Mascaró, aprofità la seva intervenció protocol·lària a l'acte del lliurament dels Premis Mallorca 2007 per a expressar, sortint del protocol, la seva solidaritat amb "Acció Cultural del País Valencià i amb totes aquelles persones i entitats que al llarg dels anys s'han mantingut fermes en la defensa de la llengua i de la cultura catalanes" a qualsevol indret dels Països Catalans. La referència a la defensa d'ACPV contra l'atac a TV3 al País Valencià aixecà l'aplaudiment dels assistents.

—desconegut, encara no ha publicat cap obra— va ésser a punt d'endur-se'l. Segons explicà Julià, la seva obra —començada a escriure a Mallorca l'estiu de l'any passat— és la recuperació

"del llenguatge i les paraules de la meua infantesa", alhora que presenta "una crítica soterrada del món post-modern". L'autor guardonat, doctor en literatura, ja fou el guanyador del premi Octubre - Vicent Estellés de poesia de 2006 per *Principi de plaer*. En les paraules d'agraïment recordà Ramon Llull pel paper fonamental que tingué "en el desenvolupament de la meua llengua que, per bé o per mal, m'ha fet com som".

Sergi Xirinacs (Tarragona, 1949) rebé el premi Mallorca de textos dramàtics per l'obra *Ignició*, a la qual fa "una certa crítica de la corrupció urbanística", però que sobretot és "una obra d'experimentació estilística". És dividida en tres parts, cadascuna escrita en un estil diferent.

La presidenta del Consell, Francina Armengol, clogué l'acte amb un discurs reivindicatiu de la vigència del català i de la importància que té la literatura per a la llengua.

Miquel Payeras

Trossos i mossos

Bàrbara

Ens aplegà per la mar, la nostra dels camins civilitzats; de les aigües ens arribaren la cultura i els gèrmens de la vida; i, també, les transcendències i les devocions. El cas és que l'emperadriu Constança de Grècia, filla de Frederic II Hohenstaufen, en enviduar, veient l'ascens al poder de Miquel VIII Paleòleg —un enamorat seu, dels que fan plorar—, va haver de fugir primer a Sicília i, finalment, cap a l'any 1269, refugiar-se a València, on va morir el 1307; des de fa 700 anys dorm al temple de Sant Joan de l'Hospital, record dels orígens, del temps de la Conquesta, construït sobre el palau del primer visir de la Balánsiya musulmana, donat pel Conqueridor als cavallers de Jerusalem en agraïment per l'ajuda.

La desventurada emperadriu cercava el segur aixopluc de la seua neboda, Constança també, casada amb el príncep hereu Pere, que tan gran devia ésser. La família és fer-se i així ho

Arca amb les despulles de l'emperadriu Constança de Grècia, a Sant Joan de l'Hospital de València.

demostrà el rei Jaume I, el sogre de la neboda, que la protegí i la dotà amb concessions a la Marina Alta, la Safor i la Plana Baixa. Amb l'aixovar de l'exiliada aterrenen els seus estimats amulets: un os atribuït a santa Bàrbara, màrtir bizantina, i una secció de la columna on fou lligada i assotada, d'on devia haver brotat màgicament l'aigua necessària per a batejar in extremis la verge dels trons.

I de la mare mar i la casa de l'Hospital, la nacionalitzada santa, que havia furat fets a Dànae i a Júpiter el domini sobre el raig i el llamp, va cristianitzar els nostres monts sagrats amb els seus santuaris, festivats cada 4 de desembre, des d'on s'irradià una pietat popular, que la creia un talismà contra les perniciosos tronades, que robaven, amb les collites, la vida: "Santa Bàrbara va pel camp,/ tota vestida de blanc,/ reclamant l'Esperit Sant;/ l'Esperit Sant la reclama a ella./ Santa Bàrbara, donzella,/ lliureu-nos del llamp,/ el tro i la mala centella."